

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 536/05
23.06.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Novice Pekovića, predsednika veća, Slobodana Gazivode, Sonje Manojlović, Dragana Aćimovića i Anđelke Stanković, članova veća, sa savetnikom Jelenom Petković - Milojković, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu protiv optuženog AA i dr, zbog krivičnog dela teški slučajevi razbojništva iz člana 169. stav 1. KZ RS u vezi člana 168. stav 1. KZ RS, odlučujući o žalbi Okružnog javnog tužioca u Novom Sadu, žalbi optuženog AA, žalbi branioca optuženog AA adv. AB, zajedničkoj žalbi branilaca optuženog AA i optuženog BB adv. AV i adv. AG, žalbi optuženog BB, žalbi branioca optuženog VV, adv. AD, zajedničkoj žalbi branilaca optuženih GG, adv. AĐ i adv. AE, žalbi branioca optuženog DD, adv. AŽ i žalbi branioca optuženog ĐĐ, adv. AZ, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu K.br.262/03 od 26.11.2004. godine, u sednici veća održanoj u smislu odredbe člana 375. ZKP, u odsustvu uredno obaveštenih Republičkog javnog tužioca Srbije, branioca optuženog AA, adv. AG i branilaca optuženog VV adv. AU i adv. AD, a u prisustvu optuženog AA, optuženog BB, optuženog VV, branioca optuženog VV, adv. AJ, po zameničkom punomoćju, branioca optuženog DD, adv. AŽ i branioca opt. AA i opt. BB, adv. AV, dana 23.06.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

UVAŽAVAJU SE žalbe opt. AA i njegovog branioca adv. AB, zajednička žalba branilaca opt. AA i opt. BB, žalba opt. BB, žalba branioca optuženog VV, zajednička žalba branilaca optuženog GG, žalba branioca optuženog DD i žalba branioca optuženog ĐĐ, pa se samo u pogledu odluke o kazni PREINAČUJE presuda Okružnog suda u Novom Sadu K.br.262/03 od 26.11.2004. godine, tako što Vrhovni sud optuženog AA, optuženog BB, optuženog DD, optuženog VV, optuženog GG i optuženog ĐĐ, zbog krivičnog dela teški slučajevi razbojništva iz člana 169. stav 1. KZ RS u vezi člana 168. stav 1. KZRS za koje su tom presudom oglašeni krivim OSUĐUJE i to: opt. AA na kaznu zatvora u trajanju od 9- (devet godina) u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 5.09.2003. godine pa nadalje, opt. BB na kaznu zatvora u trajanju od 8(osam godina) u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 5.09.2003. godine pa nadalje, opt. DD na kaznu zatvora u trajanju od 5 (pet godina) u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 5.09.2003. godine pa nadalje, opt. VV na kaznu zatvora u trajanju od 5 (pet godina) u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 5.09.2003. godine, pa nadalje, opt. GG na kaznu zatvora u trajanju od 5 (pet godina) u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 5.09.2003. godine pa nadalje, opt. ĐĐ na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri godine) u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 5.09.2003. godine pa nadalje.

ODBIJA SE kao neosnovana žalba Okružnog javnog tužioca u Novom Sadu izjavljena protiv iste presude.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Novom Sadu K.262/03 od 26.11.2004. godine, opt. AA, opt. BB, opt. DD, opt. VV, opt. GG i opt. ĐĐ oglašeni su krivim zbog izvršenja krivičnog dela teški slučajevi razbojništva iz člana 169. stav 1. KZ RS u vezi člana 168. stav 1. KZ RS i osuđeni i to: opt. AA na kaznu zatvora u trajanju od 12 (dvanaest godina) u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 5.09.2003. godine, pa nadalje, opt. BB na kaznu zatvora u trajanju od 10 (deset godina) u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 5.09.2003. godine pa nadalje, opt. DD na kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest godina) u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 5.09.2003. godine pa nadalje, opt. VV na kaznu zatvora u trajanju od 8 (osam godina) u koju mu se uračunava

vreme provedeno u pritvoru od 5.09.2003. godine pa nadalje, opt. GG na kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest godina) u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 5.09.2003. godine pa nadalje, opt. ĐĐ na kaznu zatvora u trajanju od četiri godine u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 5.09.2003. godine, pa na dalje.

Istom presudom, primenom odredbe člana 84. OKZ, od optuženog DD oduzima 70.080 Eura i 470.000,00 dinara, ogrlica i dva mobilna telefona " Samsung T-500" srebrno bordo boje sa cirkonima i " Nokia 7210" zelene boje, što je od opt. DD po potvrdi SUP-a privremeno već oduzeto i vraćeno oštećenoj.

Primenom odredbe člana 84. i 85. OKZ od optuženog VV oduzima se iznos od 230.000,00 dinara, od optuženog GG oduzima se iznos od 230.000,00 dinara, a od optuženog ĐĐ oduzima se iznos od 10.000,00 dinara, koji novac i stvari su pribavljeni izvršenjem označenog krivičnog dela, pa su ovi optuženi tom presudom obavezani da navedene iznose isplati sudu u roku od 30 dana od dana pravnosnažnosti presude.

Istom presudom od optuženog VV iz razloga bezbednosti oduzeto je 90 komada metaka koji su mu po potvrdi SUP-a od 5.09.2003. godine privremeno već oduzeti i koji će se nakon pravnosnažnosti presude dostaviti SUP-u Novi Sad.

Tom presudom, a na osnovu odredbe člana 206. ZKP-a, oštećena se za ostvarivanje svog imovinsko pravnog zahteva, preko iznosa u kom je obeštećena (70080 Eura i 470.000,00 dinara, dva mobilna telefona, slušalica bežičnog telefona " samsung" i ogrlica), kao i u pogledu ostvarivanja imovinsko pravnog zahteva za naknadu nematerijalne štete upućuje na parnicu, na svoj zahtev.

Tom presudom, primenom odredbe člana 196. ZKP-a, optuženi od I. do VI reda su obavezani da solidarno u korist budžetskih sredstava suda plate troškove krivičnog postupka u ukupnom iznosu od 296.505,00 dinara, a da na ime paušala svaki od optuženog plati iznos od po 10.000,00 dinara u roku od 30 dana od dana pravnosnažnosti presude, pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Protiv ove presude žalbe su izjavili:

-Okružni javni tužilac u Novom Sadu zbog odluke o kazni, sa predlogom da Vrhovni sud pobijanu presudu preinači tako što će optužene osuditi na kaznu zatvora u dužem vremenskom trajanju,

- opt. AA bez navođenja zakonskog osnova, a kako to proizilazi iz sadržine žalbe zbog povrede krivičnog zakona i zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja

- branilac opt. AA, adv. AB, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, zbog povrede krivičnog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog odluke o krivičnoj sankciji, sa predlogom da Vrhovni sud pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje

- zajedničku žalbu branioci opt. AA i opt. BB i to branioci opt. AA, adv. AV i adv.AG i branilac opt. BB adv. AV, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, zbog povrede krivičnog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog odluke o kazni, sa predlogom da Vrhovni sud pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje, odnosno istu preinači tako što će optužene AA i BB osloboditi od optužbe, uz zahtev, da on i njihovi branjenici budu obavešteni o sednici veća drugostepenog suda.

-optuženi BB, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, a kako to proizilazi iz sadržine žalbe i zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, zbog povrede krivičnog zakona i zbog odluke o kazni, sa predlogom da Vrhovni sud pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

- branilac opt.VV, adv. AD zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, zbog povrede krivičnog zakona i zbog

pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, i kako to proizilazi iz sadržine žalbe zbog odluke o oduzimanju imovinske koristi, sa predlogom da Vrhovni sud pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje, uz zahtev da optuženi VV i njegovi branioci, adv. AD i adv. AI budu obavešteni o sednici veća drugostepenog suda.

- zajedničku žalbu branioci optuženog GG, adv. AĐ i adv. AE zbog odluke o krivičnoj sankciji i zbog odluke o troškovima krivičnog postupka, sa predlogom da Vrhovni sud pobijanu presudu preinači tako što će optuženog GG osuditi na kaznu zatvora u kraćem vremenskom trajanju i obavezati ga da plati deo troškova krivičnog postupka koje je ovaj optuženi prouzrokovao.

- branilac optuženog DD, adv. AŽ zbog odluke o kazni, sa predlogom da Vrhovni sud pobijanu presudu preinači tako što će ga osuditi na blažu kaznu, uz zahtev da bude obavešten o sednici veća drugostepenog suda.

- branilac optuženog ĐĐ, adv. AZ, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, zbog povrede krivičnog zakona, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog odluke o kazni, sa predlogom da Vrhovni sud pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje, odnosno istu preinači tako što će optuženog ĐĐ osuditi na blažu kaznu.

Republički javni tužilac Srbije u podnesku Ktž.669/05 od 8.04.2005. godine, predložio je da se žalba Okružnog javnog tužioca u Novom Sadu uvaži, a žalbe optuženih i njihovih branilaca kao neosnovane odbiju.

Vrhovni sud je održao sednicu veća u smislu odredbe člana 375. ZKP, u odsustvu uredno obaveštenih Republičkog javnog tužioca, branioca opt. AA, adv. AG i branilaca opt. VV adv. AI i adv. AD, a u prisustvu opt. AA opt. BB, opt. VV, branioca opt. VV, adv. AJ po zameničkom punomoćju, branioca opt. DD, adv. AŽ i branioca opt. AA i opt. BB, adv. AV, na kojoj je razmotrio sve spise ovog predmeta zajedno sa pobijanom presudom, pa je po oceni žalbenih navoda i predloga i stava Republičkog javnog tužioca datog u napred navedenom pismenom podnesku, našao:

Pobijana presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, niti povrede krivičnog zakona, na koje inače, Vrhovni sud, kao drugostepeni, uvek pazi po službenoj dužnosti, u smislu odredbe člana 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP, pa tako ni bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, na koju se neosnovano žalbama optuženog BB, zajedničkom žalbom branilaca opt. AA i opt. BB, adv. AV i adv. AG, žalbom branioca opt. AA, adv. AB i žalbom branioca opt. VV neosnovano ukazuje. Po nalaženju Vrhovnog suda, izreka pobijane presude je razumljiva i sadrži jasan i potpun opis radnji izvršenja iz kojih proizilaze sva zakonska obeležja krivičnog dela za koje su optuženi tom presudom oglašeni krivim i nije protivrečna sama sebi, dok su razlozi dati u obrazloženju pobijane presude o svim odlučnim činjenicama dovoljni i pravilni i međusobno nisu protivrečni. Stoga Vrhovni sud, suprotne žalbene navode optuženog BB, žalbene navode zajedničke žalbe branilaca opt. AA i opt. BB, adv. AV i adv. AG, žalbene navode branioca opt. AA, adv. AB i žalbene navode branioca opt. VV da je pobijana presuda doneta uz bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, ocenjuje neosnovanim.

Pored toga, Vrhovni sud nalazi da se neosnovano zajedničkom žalbom branilaca opt. AA i opt. BB, kao i žalbom opt. BB ukazuje da je pobijana presuda zasnovana na odbrani opt. DD, na kome dokazu se, prema stavu ovih žalilaca presuda ne može zasnivati, jer upravo suprotno ovim žalbenim navodima, po oceni Vrhovnog suda, prvostepeni sud je odlučne činjenice od značaja za postojanje krivičnog dela i krivične odgovornosti optuženih zasnovao i na drugim dokazima navedenim u obrazloženju pobijane presude. Osim toga, odbrana sa priznanjem optuženog DD, koja je data na glavnom pretresu u skladu sa odredbama Zakonika o krivičnom postupku, ima svojstvo dokaznog sredstva, zbog čega je, po oceni Vrhovnog suda, neosnovano ukazivanje u zajedničkoj žalbi branilaca opt. AA i opt. BB i žalbi opt. BB da pobijana presuda sadrži bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 10. ZKP.

Takođe, po nalaženju Vrhovnog suda, neosnovano se žalbom branioca optuženog AA, adv. AB ukazuje da je prvostepeni sud pobijanu presudu zasnovao na iskazima svedoka oštećene SS1, oštećene SS", svedoka SS3, SS4, SS5, SS6, SS7 i SS8, na kojim dokazima se, prema stavu ovog žaliloca presuda ne može zasnivati, jer su, po oceni Vrhovnog suda ovi svedoci na glavnom pretresu održanom dana 13.05.2004. godine, saslušani u skladu sa odredbama Zakonika o krivičnom postupku, i njihovi iskazi su, pravilnom primenom odredbe člana 337. stav2. ZKP, pročitani na glavnom pretresu održanom dana 23.11.2004. godine. S toga Vrhovni sud neosnovanim ocenjuje

i žalbeni navod branioca opt. AA, adv. AB da je pobijana presuda doneta uz bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 10. ZKP.

Takođe, Vrhovni sud nalazi da se neosnovano zajedničkom žalbom branilaca opt. AA i opt. BB ukazuje da je protivno odredbama Zakonika o krivičnom postupku delimično bilo isključena javnost sa glavnog pretresa održanog dana 4.03.2004. godine, jer se uvidom u zapisnik o glavnom pretresu od 3.03.2004. godine koji glavni pretres je nastavljen dana 4.03.2004. godine utvrđuje da nije bila isključena javnost sa ovih glavnih pretresa. Zbog toga Vrhovni sud žalbeni navod zajedničke žalbe branilaca opt. AA i opt. BB, da je pobijana presuda doneta uz bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 4. ZKP, ocenjuje neosnovanim.

Osim toga, Vrhovni sud nalazi da se neosnovano žalbom branioca opt. ĐĐ ukazuje da je prvostepeni sud prekoračio optužbu u odnosu na ovog optuženog. Po oceni Vrhovnog suda, pobijana presuda se odnosi na lica protiv kojih je optužnica Okružnog javnog tužioca u Novom Sadu Kt.344/03 od 1.10.2003. godine, podneta i za krivično delo teški slučajevi razbojništva iz člana 169. stav 1. KZ RS u vezi člana 168. stav 1. KZ RS koje je predmet optužbe, a sadržano je u navedenoj podnetoj optužnici. S toga Vrhovni sud, neosnovanim ocenjuje žalbeni navod branioca optuženog ĐĐ da pobijana presuda sadrži bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 8. ZKP.

Sem toga, iako se žalbom branioca optuženog AA, adv. AB ukazuje da prvostepeni sud nije u pobijanoj presudi obrazložio iz kojih razloga je odlučio da se ne saslušaju neposredno svedoci oštećena SS1, oštećena SS2, svedoci SS3, SS4, SS5, SS6, SS7 i SS8, čiji su iskazi pročitani bez saglasnosti stranaka, po nalaženju Vrhovnog suda, ovaj propust prvostepenog suda je bez uticaja na zakonito i pravilno presuđenje. S toga Vrhovni sud neosnovanim ocenjuje žalbeni navod branioca opt. AA, adv. AB da je pobijana presuda doneta uz bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 2. ZKP.

Takođe, neosnovano se zajedničkom žalbom branilaca opt. AA i opt. BB ukazuje da je u toku glavnog pretresa ovim optuženima povređeno pravo na odbranu, jer predsednik veća nije uspeo da interpretira završnu reč branioca u zapisnik, jer je, suprotno ovim žalbenim navodima prvostepeni sud u zapisnik o glavnom pretresu od 24.11.2004. godine, uneo završnu reč branioca opt. AA i opt. BB adv. AV. S toga Vrhovni sud iznete žalbene navode branioca opt. AA i opt. BB da je pobijana presuda doneta uz bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 2. ZKP, ocenjuje neosnovanim.

Pored toga, iako se zajedničkom žalbom branilaca opt. AA i opt. BB ukazuje da prvostepeni sud na glavnom pretresu održanom dana 13.05.2004. godine, nije odlučio o predlogu branioca opt. AA da se u dokaznom postupku izvede dokaz suočenjem oštećene SS1 sa optuženim AA i optuženim BB na okolnost da video nadzor u kući oštećene nije funkcionisao pre kritičnog događaja, ovaj propust prvostepenog suda, po oceni Vrhovnog suda, nije od uticaja na zakonito i pravilno presuđenje. Ovo s toga što je prvostepeni sud ovu činjenicu – da video nadzor ispred stana oštećene SS1 pre kritičnog događaja nije funkcionisao, utvrdio na osnovu iskaza oštećene SS1 koji iskaz je nakon ocene prihvatio. Stoga Vrhovni sud iznete žalbene navode zajedničke žalbe branilaca opt. AA i opt. BB da je pobijana presuda doneta uz bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 2. ZKP, ocenjuje neosnovanim.

Takođe, neosnovano se zajedničkom žalbom branilaca opt. AA i opt. BB ukazuje da prvostepeni sud nije odlučio o predlogu branioca da se u dokaznom postupku saslušava svedok SS10, jer je prvostepeni sud predlog za saslušanjem ovog svedoka odbio i o tome u pobijanoj presudi dao razloge za ovakvu svoju odluku, koje u svemu prihvata i Vrhovni sud, pa su neosnovani žalbeni navodi iz žalbe branioca, opt. AA i opt. BB da je pobijana presuda doneta uz bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 2. ZKP:

Takođe, neosnovano se žalbom optuženog BB ističe da prvostepeni sud nije utvrdio kako činjenice koje terete ovog optuženog, tako i one koje mu idu u prilog, jer je presudu zasnovao samo na odbrani sa priznanjem optuženog DD, koju optuženi BB osporava, jer je suprotno ovim žalbenim navodima, po oceni Vrhovnog suda prvostepeni sud utvrdio i sa jednakom pažnjom ispitao kako činjenice koje terete optuženog BB, tako i one koje mu idu u prilog. S toga Vrhovni sud neosnovanim ocenjuje žalbeni navod optuženog BB da je pobijana presuda doneta uz bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 2. ZKP.

Isto tako, neosnovano se žalbom branioca optuženog VV ukazuje da je pobijana presuda doneta uz bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 2. ZKP, jer, po oceni Vrhovnog suda, prvostepeni sud nije na glavnom pretresu povredio pravo odbrane optuženom VV.

Optuženi AA, pobijajući prvostepenu presudu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i s tim u vezi povrede krivičnog zakona u žalbi negira izvršenje krivičnog dela u pitanju, navodeći da optuženom DD, koga ne poznaje, nije dao nikakve informacije u vezi rasporeda prostorija stana oštećene SS1, kao i informaciju da se u stanu oštećene SS1 i na kom mestu nalazi novac i zlato, niti podatak vezan za kretanje oštećene, članova njene porodice i kućne posluge. Dalje je naveo da optuženom DD nije dao ključ od ulaznih vrata zgrade u kojoj se nalazi stan oštećene, da ga nije zvao dan pre kritičnog događaja i da mu nije tom prilikom rekao da izvrši predmetno krivično delo, kao i to da nije tačno da mu je optuženi DD predao tašnu sa novcem – oduzetim stvarima nakon što je opt. DD izvršio predmetno krivično delo, jer se kritičnom prilikom nalazio udaljen tri kilometra od mesta događaja i da je u kritičnom periodu vozio putničko vozilo marke "aa" bordo boje. Potom je naveo da nije znao da video nadzor ispred stana oštećene nije radio, tim pre što nije bio zadužen da vrši obezbeđenje stana, već samo lično obezbeđenje oštećene i njene porodice i to samo u situaciji kada su se oštećena i članovi njene porodice nalazili van stana oštećene, koji način rada je naredila oštećena SS1. S tim u vezi ukazuje da mu radno vreme i radne obaveze kućne pomoćnice i kuvarice oštećene nisu bili poznati.

Branilac optuženog AA, adv. AB, osporavajući prvostepenu presudu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i s tim u vezi zbog povrede krivičnog zakona, žalbom osporava utvrđenje prvostepenog suda da je optuženi AA izvršio krivično delo u pitanju na taj način što je zajedno sa optuženim BB organizovao izvršenje istoga, navodeći da je ovakav pogrešan zaključak prvostepenog suda zasnovan samo na skupu indicija i potrebnih dokaza, bez ijednog materijalnog dokaza.

Branioци optuženog AA, adv. AB i adv. AG i branilac optuženog BB, adv. AV, osporavajući pobijanu presudu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i s tim u vezi zbog povrede krivičnog zakona, u zajedničkoj žalbi navode da prvostepeni sud nije utvrdio koliko je tačno novca oduzeto od oštećene i u kojim valutama i apoenima je ovaj novac izražen. Dalje navode da prvostepeni sud nije na pouzdan način utvrdio boju vozila marke "aa" u pogledu koje činjenice se odbrane optuženih razlikuju, jer opt. DD u svojoj odbrani navodi da je torbu dao licu koje se nalazilo u vozilu marke "aa" zelene ili crne boje, dok opt. AA u svojoj odbrani navodi da je kritičnom prilikom vozio automobil marke "aa" bordo boje. Potom ističu da prvostepeni sud nije utvrdio uračunljivost optuženog DD u vreme izvršenja predmetnog krivičnog dela i s tim u vezi motivaciju optuženog DD da u svojoj odbrani tereti optuženog AA i optuženog BB, jer je uračunljivost optuženog DD veštačena od strane specijaliste neuropsihijatrije dr EE, koja nije stalni sudski veštak, a osim toga uračunljivost optuženog DD prema stavu ovih žalilaca, dovedena je u sumnju navodima sadržanim u vojno – medicinskoj dokumentaciji za optuženog DD koji je oslobođen vojne obaveze, a koje rešenje je prvostepeni sud propustio da pribavi. Dalje navode da su inspektori GSUP-a Novi Sad II1 i II2 obavili razgovor sa optuženim DD u prostorijama Okružnog zatvora u Novom Sadu u prisustvu stručnog saradnika Okružnog suda u Novom Sadu II3, te da je optuženi Ranisav nakon toga razgovora u svom pismu naveo da su mu data " obećanja", zbog čega žalbom predlažu saslušanje ovih svedoka na okolnost utvrđivanja sadržine razgovara sa optuženim DD. Takođe, žalbom su ponovili predlog sa glavnog pretresa da se u svojstvu svedoka saslušaju ŽŽ1, ŽŽ2, ŽŽ3, ŽŽ4, ŽŽ5 i ŽŽ6.

Optuženi BB, pobijajući prvostepenu presudu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i s tim u vezi zbog povrede krivičnog zakona u žalbi negira izvršenje predmetnog krivičnog dela, ističući da je optuženi DD odbranu sa priznanjem dao zato što mu je obećano blaže kažnjavanje, o čemu je optuženi DD pismom poslatim iz pritvora obavestio svoju majku. Takođe, optuženi BB žalbom osporava odbranu sa priznanjem optuženog DD i zbog toga što smatra da je uračunljivost optuženog DD, medicinskom dokumentacijom koja je pribavljena od strane njegovog branioca, dovedena u sumnju.

Branilac optuženog VV, adv. AD, pobijajući prvostepenu presudu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i s tim u vezi zbog povrede krivičnog zakona, u žalbi negira da je optuženi VV izvršio predmetno krivično delo navodeći da je prvostepeni sud pogrešno svoja činjenična utvrđenja koja se odnose na učešće optuženog VV u izvršenju krivičnog dela u pitanju zasnovao na odbranama sa priznanjem optuženog DD, odbrani sa priznanjem optuženog GG i odbrani sa priznanjem optuženog ĐĐ, koje odbrane su kontradiktorne u pogledu činjenica koje od ovih optuženih kritičnom prilikom vezao spremačicu seletojep trakom, na koji način i u kom iznosu su optuženi novac oduzet od oštećene SS1 podelili, koje je boje vozilo marke "aa" u kome se nalazilo lice kome se nalazilo lice kome je optuženi DD predao torbu sa oduzetim novcem. Potom navodi da prvostepeni sud nije cenio kao dokaze pisma optuženog DD koje je ovaj optuženi iz pritvora uputio svojoj majci i devojci, citirajući, potom u žalbi delove ovih pisama. Dalje ističe da prvostepeni sud nije utvrdio postojanje dogovora između optuženog VV, optuženog ĐĐ i optuženog GG, kako da izvrše predmetno krivično delo. Takođe, branilac optuženog VV u žalbi navodi da prvostepeni sud nije utvrdio da li je oduzeti novac vlasništvo oštećene SS1 ili "ZZ", odakle oštećenoj toliko novca i ukoliko je taj novac njen, kako je moguće da isti drži kod svoje kuće, sa predlogom da se u dopunu dokaznog postupka pročitaju pisma optuženog DD upućena iz pritvora svojoj majci i devojci, da se izvrši finansijsko veštačenje na okolnost da li je novac koji je oštećena SS1 donosila kući potiče iz "ZZ" i da li je ova kompanija taj novac otpisala u svojoj knjigovodstvenoj evidenciji, te da se zatraži izveštaj od firme "JJ" o tome po čijem nalogu je demontiran video nadzor pred stanom oštećene SS1.

Branilac optuženog ĐĐ, adv. AZ, pobijajući prvostepenu presudu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i stim u vezi zbog povrede krivičnog zakona u žalbi osporava zaključak prvostepenog suda da je optuženi ĐĐ kritičnom prilikom postupao kao saizvršilac, već ističe da je isti pomogao istim optuženim u izvršenju predmetnog krivičnog dela. Dalje navodi da je prvostepeni sud propustio da utvrdi uračunljivost ovog optuženog odbivši predloge branioca da se na ovu okolnost obavi psihološko i neuropsihijatrsko veštačenje ličnosti optuženog ĐĐ, sa predlogom koji proizilazi iz sadržine žalbe da se u dopunu dokaznog postupka obavi veštačenje optuženog od strane veštaka odgovarajuće struke, radi utvrđivanja njegove uračunljivosti u vreme izvršenja krivičnog dela.

Po oceni Vrhovnog suda, iznetim žalbenim navodima optuženog AA, optuženog BB i njihovih branilaca, žalbenim navodima branioca optuženog VV i branioca optuženog ĐĐ, ne dovodi se u sumnju zaključak prvostepenog suda da su optuženi izvršili krivično delo teško delo slučajevi razbojništva iz člana 169. stav 1. KZRS, u vezi člana 168. stav 1. KZ RS, sa direktnim umšljajem.

Naime, prvostepeni sud je na osnovu izvedenih dokaza navedenim u obrazloženju pobijane presude, a pre svega na osnovu odbrane sa priznanjem optuženog DD, odbrane sa priznanjem optuženog GG dat na glavnom pretresu, odbrane sa priznanjem optuženog ĐĐ date u predkrivičnom i istražnom postupku, te na osnovu iskaza saslušanih svedoka, a posebno na osnovu iskaza oštećene SS1 i oštećene SS2 i svedoka SS4, kao i na osnovu izvedenih materijalnih dokaza, nesumnjivo utvrdio činjenično stanje kako je to opisano u izreci pobijane presude. Tako, činjenicu da su optuženi AA i optuženi BB izvršili predmetno krivično delo prvostepeni sud je pravilno utvrdio na osnovu odbrane sa priznanjem optuženog DD koji je u ovoj detaljno opisao na koji način su mu optuženi AA i optuženi BB predložili da izvrši krivično delo razbojništva na štetu SS1 i na koji način su izvršenje istog detaljno isplanirali dajući optuženom DD informacije u pogledu rasporeda prostorija stana oštećene, mesto gde bi se velika količina novca mogla nalaziti, saopštavajući mu da sistem video nadzora ispred stana oštećene ne funkcioniše, pokazujući mu zgradu oštećene i ulaz u istu. Dalje je optuženi DD u svojoj odbrani naveo da mu je optuženi AA u tu svrhu predao ključ od ulaznih vrata u zgradu, i dogovarao sa njim oko mesta parkiranja vozila radi napuštanja lica mesta nakon izvršenja krivičnog dela i mesta gde će ga optuženi AA sačekati kako bi mu predao torbu sa novcem i drugim oduzetim stvarima, da ga je dan pre izvršenja predmetnog krivičnog dela telefonom nazvao optuženi AA i rekao mu da delo treba da izvrši sutradan i da će u stanu biti samo oštećena SS1 i njena kućna pomoćnica, te da je optuženom AA, nakon izvršenog krivičnog dela predao torbu sa oduzetim novcem. S obzirom na ovakvu odbranu sa priznanjem optuženog DD, a imajući u vidu pri tom i odbranu optuženog BB, koji ovaj navodi da optuženoga DD poznaje unazad deset godina, kao i činjenicu da su optuženi AA kao šef obezbeđenja oštećene SS1 i optuženi BB, kao radnik obezbeđenja oštećene SS1, napred opisane detalje koji se odnose na raspored prostorija stana oštećene, funkcionisanje video nadzora, mesta gde bi se velika količina novca mogla nalaziti, kretanja oštećene, članova njene porodice i kućne posluge, saznali upravo obavljajući poslove obezbeđenja oštećene SS1, Vrhovni sud suprotne žalbene navode optuženog AA, optuženog BB i njihovih branilaca kojima se u suštini negira izvršenje predmetnog krivičnog dela od strane ovih optuženih, ocenjuje neosnovanim, a zajedničkom žalbom branilaca opt. AA i opt. BB predloženo izvođenje dokaza, suvišnim.

Osim toga, činjenicu da su u izvršenju predmetnog krivičnog dela učestvovali pored opt. AA, opt. BB, opt. DD i opt. VV, opt. GG i opt. ĐĐ, prvostepeni sud je pravilno utvrdio na osnovu odbrane sa priznanjem optuženog DD koji je u ovoj detaljno opisao postignuti dogovor sa optuženim VV, GG i ĐĐ o podeli uloga između njih u izvršenju predmetnog krivičnog dela, kao i čitav tok izvršenja istoga sa svojim i učešćem optuženog VV, GG i ĐĐ, po tako unapred podeljenim ulogama. S tim u vezi optuženi DD u svojoj odbrani priznaje da je prema oštećenoj SS1 kritičnom prilikom primenio silu, dok optuženi GG na glavnom pretresu priznaje da je kritičnom prilikom seletojep trakom vezao SS4, dok je optuženi ĐĐ u svojoj odbrani datoj u predkrivičnom i istražnom postupku precizno i jasno opisao radnje koje je kritičnom prilikom preduzeo, a naime da je nakon ulaska optuženog DD, optuženog VV i optuženog GG u stan oštećene SS1, za njima sa unutrašnje strane zaključao vrata i potom u dečijoj sobi pronašao dve sportske torbe koje je odneo u sobu oštećene kako bi u iste spakovali novac, po prethodno postignutom dogovoru sa ovim optuženima o načinu izvršenja ovog krivičnog dela. Kako je ovakva odbrana sa priznanjem optuženog DD u ovom delu potkrepljena odbranom sa priznanjem optuženog GG date na glavnom pretresu i odbranom sa priznanjem optuženog ĐĐ date u predkrivičnom i istražnom postupku, iskazima saslušanih svedoka, a pre svega iskazima oštećene SS1 i SS2, svedoka SS4 i materijalnim dokazima, to Vrhovni sud žalbene navode branioca optuženog VV da optuženi VV nije izvršio predmetno krivično delo, te da prvostepeni sud nije utvrdio postojanje dogovora između optuženog VV, optuženog GG i optuženog ĐĐ za izvršenje krivičnog dela u pitanju, kao i žalbene navode branioca optuženog ĐĐ da je optuženi ĐĐ samo pomagao ostalim optuženima u izvršenju krivičnog dela u pitanju, ocenjuje neosnovanim, a predlog žalbe branioca optuženog VV da se u dopunu dokaznog postupka pribavi izveštaj od firme "JJ", na okolnost po čijem nalogu je demontiran video nadzor pred stanom oštećene Biljane, suvišnim.

Takođe, Vrhovni sud neosnovanim ocenjuje istovetni žalbeni navod optuženog BB i žalbeni navod zajedničke žalbe branilaca optuženih AA i BB ukazivanjem posebno zajedničkom žalbom branilaca optuženih AA i BB da uračunljivost optuženog DD nije utvrđena od strane stalnog sudskog veštaka, jer suprotno ovim žalbenim navodima, prvostepeni sud je pravilno, na osnovu nalaza i mišljenja neuropsihijatra dr EE, koja je stalni sudski

veštak, što se utvrđuje iz spisa predmeta, kao i na osnovu psihološkog veštačenja od strane psihologa EE1, koje je obavljeno u sklopu navedenog neuropsihijatrijskog veštačenja optuženog DD, utvrdio da je optuženi DD uračunljiv, pri čemu je veštak dr EE na glavnom pretresu pojasnila da za obavljeno veštačenje nije od uticaja dokumentacija vojno medicinske komisije za optuženog DD iz ranijeg perioda, upravo s toga što je predmet veštačenja uračunljivost optuženog DD u vreme izvršenja predmetnog krivičnog dela.

Pored toga, Vrhovni sud neosnovanim ocenjuje žalbeni navod branioca optuženog ĐĐ da je prvostepeni sud propustio da utvrdi uračunljivost ovog optuženog u vreme izvršenja krivičnog dela u pitanju, obzirom da se u toku postupka nije pojavila sumnja u njegovu sposobnost da shvati značaj svog dela i da upravlja svojim postupcima, a kako je to pravilno zaključio i prvostepeni sud. S toga je po nalaženju Vrhovnog suda u žalbi predloženo izvođenje dokaza obavljanjem veštačenja od strane veštaka odgovarajuće struke, radi utvrđivanja uračunljivosti optuženog ĐĐ, suvišno.

Osim toga, a kako je prvostepeni sud na osnovu iskaza oštećene, koji je prihvatio pravilno utvrdio da je od oštećene kritičnom prilikom oduzeto, pored ostalih pokretnih stvari navedenih u izreci pobijane presude i najmanje 80.000 Evra u različitim apoenima i najmanje 1.000.000,00 dinara u apoenima od 5.000 i 1.000 dinara, to Vrhovni sud nalazi da su žalbeni navodi zajedničke žalbe branilaca optuženih AA i BB da prvostepeni sud nije utvrdio koliko je tačno novca, u kojoj valuti i u kojim apoenima oduzeto od oštećene, niti poreklo tog novca, žalbeni navod branioca optuženog AA adv. AB da prvostepeni sud nije utvrdio visinu ukupno pribavljene protivpravne imovinske koristi, kao i žalbeni navod branioca optuženog VV da prvostepeni sud nije utvrdio da li je oduzeti novac vlasništvo oštećene, bez uticaja na postojanje krivičnog dela razbojništva iz člana 168. stav 1. KZ RS, jer visina pribavljene protiv pravne imovinske koriste ne predstavlja zakonsko obeležje ovog krivičnog dela. S toga Vrhovni sud suvišnim ocenjuje žalbeni predlog branioca optuženog VV da se u dopunu dokaznog postupka izvrši finansijsko veštačenje na okolnost da li je oštećena SS1 kući donosila novac iz firme "ZZ", te da li su ovi novčani iznosi otpisani u knjigovodstvenoj evidenciji firme "ZZ".

Takođe, Vrhovni sud nalazi da su žalbeni navodi branioca optuženog VV i branioca optuženog ĐĐ kojima se polemiše sa načinom na koji su optuženi novac oduzet od oštećene SS1 nakon izvršenja predmetnog krivičnog dela međusobno podelili, bez uticaja na postojanje krivičnog dela u pitanju.

Isto tako Vrhovni sud nalazi da pisma koja je optuženi DD iz pritvora uputio svojoj majci i devojci, sa čijem sadržajem se žalbama optuženog BB, zajedničkom žalbom branilaca optuženih AA i BB i žalbom branioca optuženog VV polemiše, nisu od uticaja na ishod ovog krivičnog postupka jer se, po oceni Vrhovnog suda, radi o privatnoj prepisci ovog optuženog sa označenim licima koja se odvijala mimo ovog krivičnog postupka, zbog čega Vrhovni sud predlog žalbe branioca optuženog VV da se u dopunu dokaznog postupka ova pisma pročitaju, ocenjuje suvišnim .

Pravilan je zaključak prvostepenog suda da su optuženi, kao saizvršioci kritičnom prilikom izvršili krivično delo teški slučajevi razbojništva iz člana 169. stav 1. KZ RS u vezi čl. 168. stav 1. KZ RS sa direktnim umišljajem, za koju svoju ocenu prvostepeni sud je na strani 22 i 23 obrazloženja pobijane presude dao jasne, iscrpne i uverljive razloge, koje kao pravilne u svemu prihvata i Vrhovni sud, dok suprotne žalbene navode optuženog AA, i njegovog branioca adv. AB, žalbene navode zajedničke žalbe branilaca optuženih AA i BB, žalbene navode optuženog BB, žalbene navode branioca optuženog VV i žalbene navode branioca optuženog ĐĐ, ocenjuje neosnovanim.

Vrhovni sud je cenio i ostale žalbene navode optuženog AA, žalbene navode zajedničke žalbe branilaca optuženih AA i BB, adv. AV i adv. AG i žalbene navode branioca optuženog VV kojima se osporava činjenično stanje utvrđeno u pobijanoj presudi, kao i one žalbene navode kojima se, pored ovih i žalbama optuženog BB i branioca optuženog AA, adv. AB polemiše sa ocenom dokaza od strane prvostepenog suda, pa nalazi da su isti bez uticaja na drugačiji ishod ovog krivičnog postupka.

Prema tome, prvostepeni sud je na osnovu pravilne ocene izvedenih dokaza, pravilno i potpuno utvrdio sve odlučne činjenice kako one od značaja za radnje izvršenja krivičnog dela u pitanju, tako i one koje se tiču subjektivnog odnosa optuženih prema tim radnjama, i o tome u pobijanoj presudi dao iscrpne i argumentovane razloge, koje u svemu prihvata i Vrhovni sud.

Na tako utvrđeno činjenično stanje, prvostepeni sud je pravilno primenio krivični zakon kada je našao da se u radnjama optuženih stiču sva zakonska obeležja krivičnog dela teški slučajevi razbojništva iz člana 169. stav 1. KZ RS u vezi člana 168. stav 1. KZ RS, za koje su tom presudom oglašeni krivim, za koju svoju ocenu je dao jasne,

iscrpne i uverljive razloge koje u svemu prihvata i Vrhovni sud, dok suprotne žalbene navode optuženog AA, žalbene navode zajedničke žalbe branilaca optuženih AA i BB, žalbene navode branioca optuženog AA adv. AB, žalbene navode optuženog BB, žalbene navode branioca optuženog VV i žalbene navode branioca optuženog ĐĐ kojima se osporava pravilnost činjeničnog stanja utvrđenog u prvostepenoj presudi i s tim u vezi ista pobija zbog povrede krivičnog zakona, ocenjuje neosnovanim.

Ispitujući prvostepenu presudu u delu odluke o kazni, povodom žalbe Okružnog javnog tužioca u Novom Sadu, žalbe optuženog AA i njegovog branioca, adv. AB, zajedničke žalbe branilaca optuženih AA i BB, adv. AV i adv. AG, žalbe optuženog BB, žalbe branioca optuženog VV, adv. AD, žalbe branioca optuženog ĐĐ, adv. AZ, zajedničke žalbe branilaca optuženog GG, adv. AĐ i adv. AE, i žalbi branioca optuženog DD adv. AŽ, Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud potpuno i pravilno utvrdio sve okolnosti koje u smislu odredbe člana 41. utiču da kazna bude manja ili veća. S tim u vezi prvostepeni sud je na strani optuženih utvrdio olakšavajuće okolnosti i to na strani optuženog AA da je otac maloletnog deteta, na strani optuženog BB da je otac jednog maloletnog deteta i da ranije nije osuđivan, na strani optuženog DD da je priznao izvršenje krivičnog dela, da se iskreno držao tokom krivičnog postupka što je u mnogome uticalo na rasvetljavanje krivičnog dela u pitanju, da se oštećena nije pridružila njegovom krivičnom gonjenju, niti je prema njemu istakla imovinsko pravni zahtev, na strani optuženog VV njegove porodične prilike, da je oženjen, otac dvoje maloletne dece, da mu je supruga teško bolesna i da je bez stalnog zaposlenja, njegove teške materijalne prilike, kao i to da nije osuđivan na strani optuženog GG, njegove porodične prilike, da je oženjen i otac dvoje maloletne dece, njegov raniji uzoran život, priznanje izvršenog krivičnog dela i njegovu raniju neosuđivanost, a na strani optuženog ĐĐ teške porodične prilike, obzirom da živi sa samohranom majkom braćom i sestrama u teškim materijalnim prilikama, njegovu mladost i raniju neosuđivanost, kojim utvrđenim olakšavajućim okolnostima na strani optuženog DD, opt. GG i opt. ĐĐ je pravilno dao karakter osobito olakšavajućih okolnosti. Od otežavajućih okolnosti na strani optuženog AA i optuženog BB prvostepeni sud je pravilno utvrdio da su isti bili policajci koji su trebali da štite bezbednost građana, da su kao radnici obezbeđenja i to optuženi AA kao šef obezbeđenja oštećene zloupotrebili ukazano im poverenje, da je optuženi AA ranije osuđivan na bezuslovnu kaznu zatvora koja na njega nije popravno uticala, dok je kao otežavajuće okolnosti i u odnosu na ostale optužene cenio visok stepene društvene opasnosti ovako teških krivičnih dela koji se ogleda kroz njihovu ekspanziju na ovim prostorima i kroz izuzetno veliku vrednost protiv pravnog oduzetog novca, a na strani optuženog DD cenio je da je i ranije osuđivan, imajući u vidu pri tom da se ne radi o istovrsnom krivičnom delu.

Međutim, po nalaženju Vrhovnog suda, prvostepeni sud nije u dovoljnoj meri cenio olakšavajuće okolnosti koje su se stekli na strani opt. AA i opt. BB, kao i osobito olakšavajuće okolnosti koje su se stekle na strani opt. DD, opt. GG i opt. ĐĐ, dok olakšavajuće okolnosti koje su se stekle na strani optuženog VV, po oceni Vrhovnog suda imaju karakter osobito olakšavajućih okolnosti, zbog čega je Vrhovni sud, zadržavajući kao pravilno utvrđene i ocenjene otežavajuće okolnosti na strani optuženih, pravilnom ocenom navedenih olakšavajućih i osobito olakšavajućih okolnosti, uvažio žalbe optuženog AA i njegovog branioca adv. AB, zajedničku žalbu branilaca optuženog AA i optuženog BB, žalbu optuženog BB, žalbu branioca optuženog VV, žalbu branioca optuženog ĐĐ, zajedničku žalbu branilaca optuženog GG, i žalbu branioca optuženog DD, preinačio prvostepenu presudu i optužene osudio i to optuženog AA na kaznu zatvora u trajanju od 9- devet godina, optuženog BB na kaznu zatvora u trajanju od 8- osam godina, a primenom odredbi člana 42. i 43. OKZ opt. DD, opt. VV, opt. GG i opt. ĐĐ ublažio kazne ispod granice propisane zakonom za krivično delo u pitanju i ove optužene osudio i to: opt. DD na kaznu zatvora u trajanju od 5- pet godina, opt. VV na kaznu zatvora u trajanju od 5- pet godina, opt. GG na kaznu zatvora u trajanju od 5- pet godina i opt. ĐĐ na kaznu zatvora u trajanju od 3- tri godine, u koje izrečene kazne se optuženima uračunava vreme provedeno u pritvoru (član 50 OKZ), kako je to dato u izreci ove presude. Po oceni Vrhovnog suda tako odmerene kazne srazmerne su težini i stepenu društvene opasnosti izvršenog krivičnog dela i stepenu krivične odgovornosti optuženih i nužne, ali i dovoljne za ostvarenje u članu 33. OKZ, predviđene svrhe kažnjavanja. S toga je žalba Okružnog javnog tužioca u Novom Sadu, u delu odluke prvostepenog suda o kazni, ocenjena kao neosnovana.

Odluka o oduzimanju imovinske koristi pribavljene krivičnim delom od optuženog DD, opt. VV, opt. GG i opt. ĐĐ doneta je na osnovu pravilne primene odredbi člana 84. i 85. OKZ, tako da se njena zakonitost ne može dovoditi u pitanje niti žalbenim navodima branioca opt. VV koji odluku o oduzimanju imovinske koristi pribavljene krivičnim delom pobija kao nepravilnu i nezakonitu.

Odluka o troškovima o krivičnog postupka doneta je pravilnom primenom odredbe člana 196. ZKP i njena zakonitost se ne dovodi u pitanje niti žalbenim navodima branioca opt. GG, koje Vrhovni sud, kao i predlog ove žalbe, ocenjuje neosnovanim.

Sa iznetih razloga, a na osnovu odredbe člana 391. stav 1. ZKP, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Jelena Petković-Milojković, s.r. Peković, s.r.

Za tačnost otpravka

SŠ